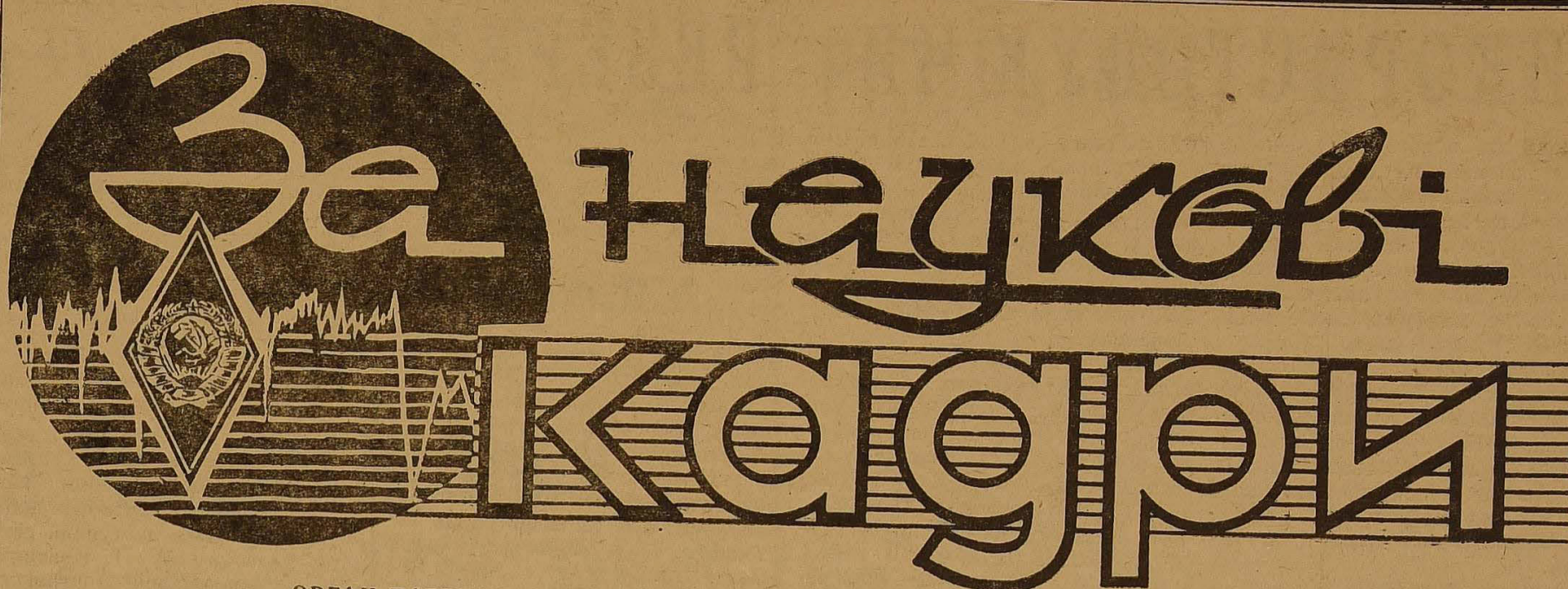

**ВСЕСОЮЗНІ
КОМСОМОЛЬСЬКІ
ЗБОРИ**

○ У КОЖНОМУ БУД-
ЗАГОНІ — ПОЧЕСНИЙ
БОЄЦЬ!

○ ПАРТІЯ ВБАЧАЄ В
ЛЕНІНСЬКОМУ КОМ-
СОМОЛОВІ СВІЙ БО-
ЙОВИЙ РЕЗЕРВ.

○ УСПІХАМИ У НАВ-
ЧАННІ ОЗНАМЕНУЄ-
МО 30-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ ХЛІ

31 січня 1975 року

№ 4 (1179)

Ціна 2 коп.

Впевненою ходою пройшли у комсомольських організаціях нашого університету, як і по всій країні, Всесоюзні комсомольські збори «Батьківщині, партії — ударну працю, високу якість роботи, відмінне навчання». Юнаки і дівчата з комсомольським значком на грудях вимогливо

підбили підсумки зробленому, визначили нові, конкретні рубежі, досягнення яких буде гідним вкладом студентської молоді у славний літопис трудових справ завершального року дев'ятої п'ятирічки. Високі зобов'язання підказані самим життям, до нових перемог у всіх сферах життя і діяльності закликає молодь ленінська партія.

ЗВЕРНЕННЯ

СТУДЕНТІВ ОДЕСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА ДО СТУДЕНТІВ
МІСТА-ГЕРОЯ ОДЕСИ І ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

З глибоким хвилюванням і піднесенням ми, представники 5-тисячної комсомолії Одеського державного університету імені І. І. Мечникова, як і вся молодь нашої Батьківщини, сприйняли рішення грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, промову Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва, Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. На Всесоюзних комсомольських зборах «Батьківщині, партії — ударну працю, високу якість роботи, відмінне навчання», які проходили у групах, на курсах, комсомольці визначили конкретну програму дій кожної комсомольської організації, кожного юнака і дівчини на фініші п'ятирічки, обговорили особисті комплексні плани на завершальний рік. Всесоюзні комсомольські збори послужили дальшому організаційно-політичному зміцненню кожної первинної організації ВЛКСМ, підвищенню її авторитету, бойовості, всебічному розвитку трудової і громадсько-політичної активності кожного студента.

У процесі зборів у комсомольських організаціях університету народився ряд цінних починань, спрямованих на дальше розгортання соціалістичного змагання, підвищення успішності і активізації науково-дослідної роботи студентів.

З ентузіазмом підтримавши заклик молодих москвичів успіхами на трудовому фронті ознаменувати 30-річчя Перемоги, працювати «За себе і за того хлопця», комсомольці Одеського університету виступили з ініціативою розгорнути рух «За себе і за того хлопця» у студентських будівельних загонах влітку 1975 року, зарахувати почесними членами загонів комсомольців університету, що загинули у роки Великої Вітчизняної війни. Кошти, зароблені почесними членами загонів, перерахувати у фонд Миру.

Комсомольці Одеського державного університету звертаються із закликом до студентської молоді Одеси і Одеської області: розгорнути рух «За себе і за того хлопця» у студентських будівельних загонах у трудовому семестрі 1975 року, зарахувати у загони почесними членами комсомольців учбових закладів, що загинули у роки Великої Вітчизняної війни. Кошти, зароблені почесними бійцями загонів, перерахувати у фонд Миру.

Ми впевнені, що комсомольці і молодь учбових закладів міста Одеси і Одеської області підтримають це патріотичне починання студентів університету і своїми славними трудовими справами гідно ознаменують 1975 рік — рік 30-річчя Перемоги над фашистською Німеччиною, завершальний рік дев'ятої п'ятирічки.

Звернення прийнято на розширеному засіданні комітету ЛКСМУ Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова 24 січня 1975 року.

У ПАРТКОМІ ОДУ

На черговому засіданні партійного комітету університету, яке відбулося 29 січня, заслухано і обговорено кілька питань. Про хід виконання колективом юридичного факультету постанови про стан підготовки юридичних кадрів у вузах республіки в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС і рішення загальноуніверситетських партійних зборів від 23 травня 1974 року доповіли декан юридичного факультету доцент Ю. С. Червоний та професор М. Ю. Раковський. Відзначено, що парторганізацією, деканатом, кафедрами зроблено чимало у справі поліпшення підготовки юридичних кадрів, у факультеті є певний позитивний досвід.

Комунисті принципово, по-діловому обговорили заходи, які сприятимуть дальшому вдосконаленню підготовки спеціалістів.

Сучасний випускник має бути не тільки хорошим спеціалістом, озброєним знаннями зі своєї професії, але й всебічно освіченою людиною, спроможною проводити роботу по вихованню молоді, організувати різні гуртки, прищепити вміння розуміти прекрасне. Навички роботи з людьми, по есте-

тичному вихованню студент набуває на факультеті громадських професій, який працює в університеті. Про роботу факультету громадських професій йшла мова на засіданні партійного комітету. Були заслухані доповіді голови комісії доцента В. П. Дроздовського та декана ФГП Л. В. Нікуліної. Відзначено, що факультет громадських професій в значній мірі сприяє підвищенню ідейно-виховного рівня студентів, всебічному розвитку молодих спеціалістів і підготовці їх до активної громадської діяльності. На заняттях у дев'яти відділеннях ФГП студенти набувають теоретичні знання, знайомляться з основами майбутньої другої професії, оволодівають практичними навичками.

За період становлення накопичений вже певний досвід роботи, але є ще чимало невирішених проблем, недоліків. На них вказали ті, хто взяв участь у обговоренні цього питання.

Партком розглянув також питання про хід підготовки до обміну документів у комсомольській організації університету.

З усіх обговорених питань прийняті відповідні рішення.

ЗА СЕБЕ І ЗА ТОГО ХЛОПЦЯ

Всюди, де б не відбувалися збори, комсомольці та молодь говорили про те піднесення, яке викликало у них Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу, Постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ щодо соціалістичного змагання.

У центрі уваги учасників Всесоюзних комсомольських зборів став відкритий лист Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва переможцям соціалістичного змагання — комсомольцям міста Москви.

«Партія високо цінує трудовий ентузіазм радянської молоді, вбачає в Ленінському комсомолові свій бойовий резерв і надійну зміну».

Ці слова Генерального секретаря спонукають молодь працювати, вчитися, дерзати з особливим ентузіазмом, є ще одним яскравим свідченням турботи партії про радянську молоддь.

Були гідним подвигом старших поколінь, наполегливо оволодівати знаннями, разом з усім народом по-ударному брати участь у боротьбі за успішне виконання завдань п'ятирічки — ці рядки із рішень зборів прозвучали, як клятва комсомольців і молоді Батьківщині, партії.

На всесоюзних комсомольських зборах, що проходили в нашому університеті, виступили сотні юнаків та дівчат. Майже в кожній курсовій, факультетській організації народився свій, характерний для неї, почин, ініціатива. Так, комсомольці історичного факультету виступили з ініціативою «Студентська група — активний загін завершального року дев'ятої п'я-

тирічки», спрямованою на дальше розгортання соціалістичного змагання, підвищення ролі і бойовості академгруп. «Кожний студент — дослідник». Цей почин народився у студентів хімічного факультету.

З ентузіазмом підтримавши заклик молодих москвичів успіхами на трудовому фронті ознаменувати 30-річчя Перемоги, працювати «За себе і за того хлопця», комсомольці юридичного факультету виступили з ініціативою: розгорнути патріотичний рух «За себе і за того хлопця» у студентських будівельних загонах влітку 1975 року, зарахувати почесними бійцями загонів комсомольців університету, що загинули у роки Великої Вітчизняної війни. Кошти, зароблені почесними бійцями будзагонів, відрахувати у фонд Миру.

Знаменно, що Всесоюзні комсомольські збори проходять у період зимової екзаменаційної сесії — це поклато на них своєрідний відбиток. Комсомольці і молодь розпочали сесію під девізом: «Екзамен — лише на «добре» і «відмінно». І вже зараз багато комсомольських груп можуть рапортувати про те, що слова свого вони дотримали.

Всі ці цінні ініціативи і починання є чи не найкращим свідченням творчого підходу комсомолії університету до втілення у життя завдань, що ставлять партія і народ, завдань останнього року п'ятирічки.

Підсумкам Всесоюзних комсомольських зборів «Батьківщині, партії — ударну працю, високу якість роботи, відмінне навчання» в комсомольських організаціях університету і було присвячене

розширене засідання комітету ЛКСМУ ОДУ разом з комсомольським активом.

Відкрив засідання секретар комітету комсомолу університету В. Шибуняєв.

З інформаціями про хід Всесоюзних комсомольських зборів у групах, на конкурсах, факультетах про ті цінні починання та ініціативи, що зародилися під час зборів, виступили комсорги факультетів Л. Федчер (юрфак), І. Коваль (істфак), О. Дем'янчук (фізфак), М. Богданова (РГФ), М. Новосолова (хімфак), О. Осадчий (мехмат), Н. Нефьодова (геофак), Л. Коваленко (філфак), заступник секретаря комітету комсомолу С. Коротенко, парторг II курсу юридичного факультету В. Янковський.

З великою промовою звернувся до присутніх ректор університету професор О. В. Богатський.

Перед присутніми виступив секретар Одеського обкому Комуністичної партії України А. П. Чердиченко. Він зупинився на підсумках розвитку народного господарства області за чотири роки і на тих завданнях, що стоять перед трудівниками області і, зокрема, студентською молоддю університету у завершальному році дев'ятої п'ятирічки.

На засіданні були затверджені підсумки Всесоюзних комсомольських зборів у комсомольських організаціях університету, схвалено ініціативу комсомольців юридичного, історичного, хімічного факультетів і рекомендовано підтримати цю ініціативу і впровадити у життя на всіх факультетах.

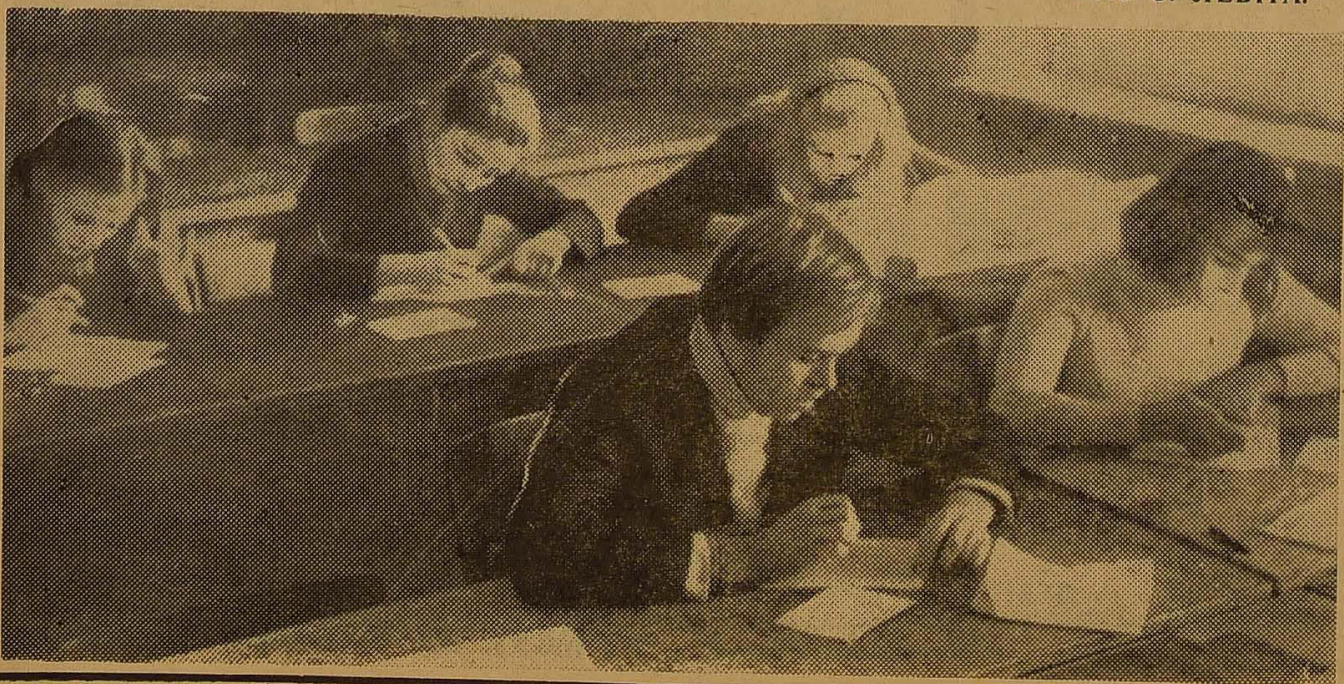
(Закінчення на 2-й стор.)

**ЕКРАН
СЕСІЇ**

Трьохкурсники геолого-географічного факультету готую-

ться до відповіді на іспиті з політекономії.

Фото О. ЛЕВИТА.

ВИКОРИСТОВУЮЧИ РЕЗЕРВИ

Перші дні нового року ознаменовані спокійною, плідною працею наших людей. Примітна особливість їх життя — глибока віра у мудрість політики ленинської партії, тверда переконаність у благополуччя свого автрашнього дня, світле майбутнє своїх дітей, високий трудовий темп.

Комуністична партія, радянський народ, кожний трудовий колектив країни підвели підсумки виконання планів 1974 року, оцінили результати взятих соціалістичних зобов'язань і накреслиють нові рубежі нашого розвитку на завершальний рік дев'ятої п'ятирічки.

Першими, виключно важливими кроками у цій всенародній справі була робота грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, промова на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, друга сесія Верховної Ради СРСР і прийняті ними документи. Керуючись ними, трудящі розгортають всенародне соціалістичне змагання, прагнучи забезпечити дострокове виконання завдань п'ятирічки, нові успіхи у змичненні економічної могутності Батьківщини, розквіт радянської науки і культури.

З великим піднесенням зустріли рішення грудневого Пленуму багатотисячний колектив Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова. 23 грудня зібрався партійно-виробничий актив.

Збори заслухали і по-діловому, самокритично обговорили доповідь ректора університету, члена-кореспондента АН УРСР, професора О. В. Богатського «Про підсумки виконання соціалістичних зобов'язань на 1974 рік і проект зобов'язань колективу університету на п'ятий, завершальний рік п'ятирічки». Вони розраховані на використання великих потенціальних можливостей, які ми маємо сьогодні.

У прийнятому рішенні говориться, що найважливіші завдання колективу у цьому році — значне підвищення рівня всієї ідеологічної роботи, підвищення якості підготовки спеціалістів на основі вдосконалення учбово-виховного процесу, його науково-методологічних, методичних і організаційних основ, подальше підвищення успішності студентів, досягнення рівня економічної ефективності від впровадження наукових розробок університету у 9 млн. крб., всебічне поліпшення організаторської роботи і посилення контролю за ходом вирішення всіх цих завдань.

6 січня на університетському мітингу представники професорсько-викладацького складу, студентів, співробітників гаряче відгукнулись на Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. У прийнятій резолюції говориться, що Звернення викликало у колективі університету велике задоволення і глибоке визнання. Воно висловлює думки і сподівання всіх радянських людей. Колектив ОДУ зобов'язується 1975 — рік 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, рік підготовки до XXV з'їзду КПРС зробити роком ударної праці. Учас-

ники мітингу запевнили ЦК КПРС, що натхненні піклуванням партії про радянський народ, про дальший розквіт науки, культури і освіти у нашій країні, турботою про розвиток вищої школи, соціалістичні зобов'язання, прийняті на 1975 рік, вони виконають з перевищенням.

Відкриті партійні збори на факультетах, у наукових закладах і господарських підрозділах, які пройшли у січні, ще раз показали, що колектив університету одностайно схвалює рішення грудневого (1974 р.) Пленуму Центрального Комітету партії, другої сесії Верховної Ради СРСР і вважає своїм патріотичним обов'язком реальними справами відповісти на Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу.

Комуністи і безпартійні по-діловому обговорили підсумки своїх колективів у минулому році і визначили конкретні завдання у завершальному році п'ятирічки. Докладний аналіз досягнутого поєднувався на зборах із самокритичною оцінкою недоліків і упущень, активним обговоренням існуючих проблем в учбово-виховній, науковій, господарській роботі. Виступаючи особливо увагу звертали на необхідність підвищення результативності всієї нашої діяльності.

Велику увагу учасники зборів приділили обговоренню соціалістичних зобов'язань на 1975 рік, підвищенню їх реальної обгрунтованості з урахуванням існуючих і поки не використаних резервів. У цьому — зміст тих численних зустрічних пропозицій до проектів зобов'язань, які були висловлені на зборах. У галузі навчально-виховного процесу прийняті зустрічні плани, направлені на вдосконалення системи поточного контролю успішності студентів і організації їх самостійної роботи: розширення застосування в учбовому процесі технічних засобів навчання і впровадження програмовано го навчання з ряду курсів; активізація роботи по підготовці підручників і учбових посібників, створення нових спецпрактикумів, відкриття нових учбових лабораторій і кабінетів, розвиток УДР студентів.

Значні додаткові зобов'язання у розширенні обсягу досліджень по госпдогвірних роботах взяв колектив фізичного факультету. На університетському мітингу 6 січня з цінною ініціативою виступив завідувач лабораторією О. П. Канчуковський. В результаті університетські фізики збільшили обсяг госпдогвірних робіт на 660 тис. крб., зобов'язались впровадити у виробництво результати завершених госпдогвір із помітним зростанням економічного ефекту порівняно з попередньо накресленими зобов'язаннями колективу. Їх приклад наслідували кафедри фізичної хімії та ін.

Спеціалісти геофаку вирішили завершити підготовку і видати в 1975 році атлас сільського господарства Одеської області. Прийнято зобов'язання збільшити кількість експонатів університету на

ВДНГ СРСР і УРСР, замовлень на винаходи хіміками і фізиками.

Майже на всіх факультетах і загальноуніверситетських кафедрах значні резервні можливості були встановлені у справі розширення лекційної роботи по лінії університетської організації товариства «Знання», проведення на підприємствах міста і в районах області днів науки.

У багатьох колективах (академічно-університетський комплекс, обсерваторія, геолого-географічний, хімічний факультети та ін.) прийнято рішення виконати ряд важливих пунктів зобов'язань достроково — до 30-річчя Перемоги Радянського Союзу у Великій Вітчизняній війні і 58-х роковин Великої Жовтня. Ці та багато інших зустрічних зобов'язань направлені на те, щоб кращі показники, досягнуті у минулі роки колективом університету, зробити нормою і значно перевершити її у 1975 році.

Відкриті партійні збори одностайно прийняли рішення, в яких говориться, що рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС, Звернення ЦК до партії, до радянського народу зустрінуті комуністами, безпартійними з глибоким схваленням, як бойова програма дій. Затверджені соціалістичні зобов'язання на 1975 рік і заходи по їх реалізації, роз'ясненню і пропаганді рішень партії.

Активно відгукнулись на рішення грудневого Пленуму і Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу студенти університету. Це виявилось у ході Всесоюзних комсомольських зборів, які пройшли під девізом «Батьківщині, партії — ударну працю, високу якість роботи, відмінне навчання». Головна мета зборів — підвищити почуття особистої відповідальності кожного комсомольця за стан справ у своїй організації. У зборах, які пройшли на високому ідейно-політичному і організаційному рівні, взяв участь 4421 член спілки, виступив кожний шостий його учасник.

Вирішення завдань завершального року п'ятирічки потребує високої організованості і великого напруження сил. Успішне виконання взятих університетом соціалістичних зобов'язань на 1975 рік залежить від кожного члена колективу, його організованості і цілеспрямованості у роботі, почуття особистої відповідальності, від ефективності контролю за всім цим партійних організацій.

Тому мета всієї організаторської і політико-виховної роботи комуністів, керівників кафедр і підрозділів, активу громадських організацій зараз полягає в тому, щоб у повсякденній роботі мобілізувати зусилля і творчу енергію своїх колективів, кожного трудівника на безумовне досягнення рубежів, накреслених колективом університету на завершальний рік дев'ятої п'ятирічки.

М. КРАСНЯНСЬКИЙ,
заступник
секретаря парткому.

ЗА СЕБЕ І ЗА ТОГО ХЛОПЦЯ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Було прийнято Звернення до студентської молоді м. Одеси і Одеської області розгорнути патріотичний рух «За себе і за того хлопця» в студентських будівельних загонах влітку 1975 року і зарахувати в загони почесними членами комсомольців учбових закладів, що загинули у роки Великої Вітчизняної війни. Кошти, зароблені почесними членами загонів, перерахувати у фонд Миру.

У роботі розширеного засідання комітету комсомолу разом з комсомольським активом взяли участь секретар парткому доцент Л. Х. Калуст'ян, заступник секретаря парткому М. П. Краснянський, відповідальний організатор ЦК ВЛКСМ Б. А. Нефьодов, сек-

ретарі Одеського обкому ЛКСМ України С. Н. Бойченко і Л. С. Михайленко, зав. студентським відділом обкому комсомолу Ю. О. Іванов, секретар Центрального РК ЛКСМУ м. Одеси Л. І. Борисенко.

* * *

Нова хвиля трудового і політичного піднесення та ентузіазму, викликана у студентів нашого університету Всесоюзними комсомольськими зборами, є яскравим свідченням відданості комсомольців, молоді нашого вузу заповідям батьків, рідної Комуністичної партії.

Надаємо слово учасникам розширеного засідання комітету ЛКСМУ ОДУ разом з комсомольським активом.

ЗАРАХУЙТЕ У БУДЗАГІН

Л. ФЕДЧЕР,
комсорг юридичного факультету

— Зараз, підводячи підсумки зборів у групах, на курсах, можна сказати, що вони пройшли по-діловому, організовано, із справжнім комсомольським вогником. Комсомольці і молодь юрфаку яскраво продемонстрували свою готовність у відповідь на Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу ознаменувати завершальний рік п'ятирічки новими успіхами у навчанні, громадсько-політичній роботі і суспільно-корисній праці. Були переплянуті особисті комплексні плани, взяті підвищені зобов'язання. Вони, зокрема, стосуються активізації роботи по правовій пропаганді серед населення.

Дуже цікаво і активно пройшло обговорення питання про участь

студентів юрфаку у літньому трудовому семестрі. У нас на факультеті існує добра традиція: кожен студент-юрист повинен пройти школу студентських будівельних загонів. Наші комсомольці виступили з ініціативою розгорнути, за почином молодих москвичів, рух «За себе і за того хлопця» у студентських будівельних загонах комсомольців університету, що загинули в роки Великої Вітчизняної війни, а кошти, зароблені ними, перерахувати у фонд Миру.

І ми звертаємося до всіх студентів нашого університету з закликом: підтримати нашу ініціативу і цим самим гідно вшанувати пам'ять полеглих в боях за нашу Батьківщину, гідно відзначити 30-річчя Великої Перемоги.

На «добре» і «відмінно»

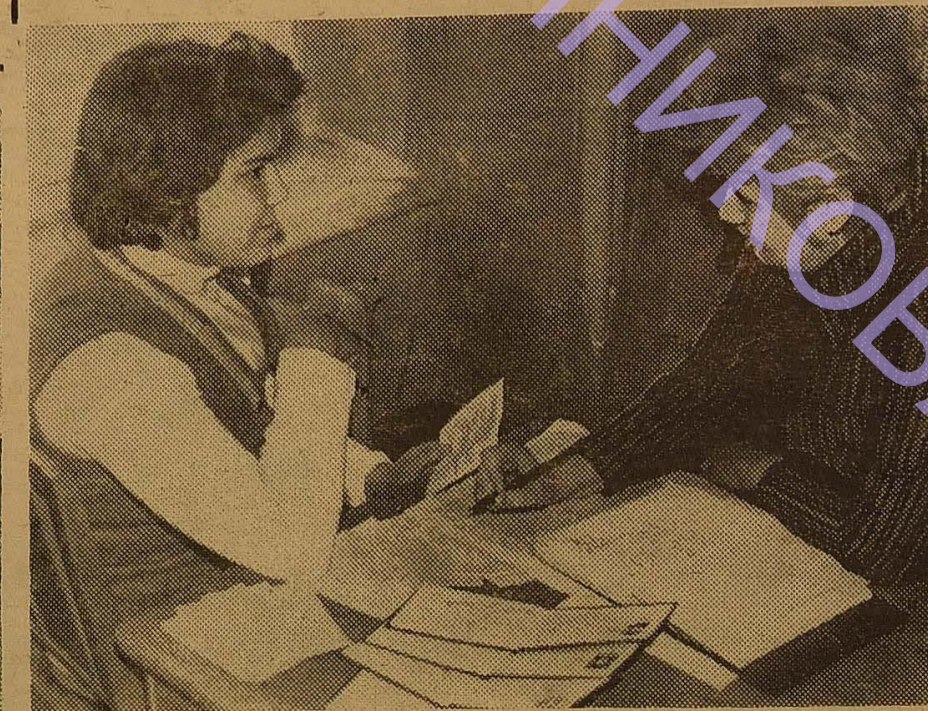
О. ДЕМ'ЯНЧУК,
комсорг фізичного факультету

— Всесоюзні комсомольські збори пройшли на фізичному факультеті в обстановці високої ідейно-політичної активності. Комсомольці обговорили матеріали грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу, лист Л. І. Брежнєва комсомольцям Москви. І у відповідь на це на факультеті з новою силою розгорнулося змагання між комсомольськими групами, ініціаторами якого виступили комсомольці III курсу (комсорг В. Козлов).

Комсомольське бюро факультету розробило умови соціалістичного змагання, в яких знайшли своє відображення всі сторони діяльності комсомольців: навчання, УДР і громадська робота. Підсумки змагання будуть підводитись після кожного семестру, а за підсумками учбового року визначимо кращу комсомольську групу факультету.

Одним із найважливіших питань, що розглядалися на зборах, було питання успішності. Цікавий факт: комсомольські збори на II курсі відбулися напередодні складання екзамену з історії КПРС. Комсомольці прийняли рішення: скласти екзамен на «добре» і «відмінно». І ось результати: із 20 чоловік 2-ї групи цього курсу 17 одержало «5» і лише 3 — «добре», у 5-й групі з 19 чоловік — 15 «відмінно» і 4 «добре», а у 3-й групі з 24 чоловік 22 одержали «відмінно».

ЕКРАНЕСЕСІІ ХІМФАН

Закінчується сесія і у студентів вечірнього відділення. На цьому фото — екзамен з неорганічної хімії у першокурсників-вечірників хімічного факультету.

Доцент Т. Ф. Гудимович задоволена відповіддю лаборанта Одеської середньої школи № 27 Надії Шіпкової. Фото Л. ОЛЕКСАНДРОВА.

Біофак

На фото нашого кореспондента ви бачите два сюжети: живий обмін думками у коридорах; першокурсниця Світлана

Шаранова складає іспит з аналітичної рослин професору В. Г. Ткаченку.

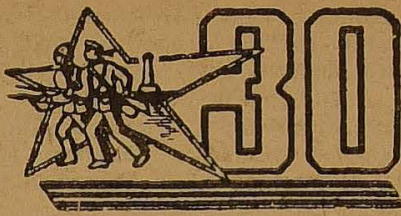
Фото О. ЛЕВІТА.

27 січня Радянська Армія звільнила в'язнів фашистського концтабору смерті в Освенцімі (Польща).

27 січня війська 3-го Білоруського фронту захопили підземні бетоновані сховища ставки Гітлера в Раєнбурзі.

28 січня війська 1-го Прибалтійського фронту звільнили місто і порт Клайпеду, завершивши звільнення Литви від німецько-фашистських загарбників.

Війська 1-го Білоруського фронту, розвиваючи наступ, оточили познаньське і шнейдемюльське угруповання ворога і 29 січня вступили на територію Німеччини, вийшли до Одера, форсували ріку і захопили плацдарми в районі Кюстрина. Радянські війська опинилися в 60—70 кілометрах від Берліна.

ХРОНІКА ПЕРЕМОГИ

ДО БЕРЛІНА ЗАЛИШИЛОСЯ...

Два тижні (і 30 років) тому у врагівно сніжну млу полетіли зелені ракети, і наш 1 Білоруський фронт вирушив вперед. Йшов третій день знаменної Вісло-Одерської операції. Дві доби жорстоких схваток на лініях глибоко ешелонуваної оборони (спасибі артилеристам!), у яких і моему «Максиму» довелося добре попрацювати, — і полк одержав завдання: переслідувати поспішно відступаючих гітлерівців. Після чотирьох місяців оборони на Магнушевському плацдармі з'явилася реальна можливість «розійтись». Але наздогнати ворога було не так просто. Інколи за добу проходили до 70 кілометрів — аж самому не вірилося. Друга декада січня пригадується як нескінченний перехід по засніжених полях Польщі, що інколи переривався схватками з заслонами противника. Десь попереду йшли наші танки. Переважали на снігу, обиди на снігу, сон — і той на снігу. А якщо знаходився пучок соломки чи соснової гілки — то вже розкішна постіль.

Обійшли Познань, чергову «фортецю» Гітлера, блокувану іншими з'єднаннями нашої 8-ї гвардійської армії; залишили позаду німецькі колони, які поспішали зайняти збудовану ще до війни лінію оборони на старому німецько-польському

кордоні. Наш полк поспів раніше. Ми захопили цю лінію без втрат, якщо не враховувати одного солдата, який по неосторожності звалився в окоп і зламав ногу. Затримуватися не стали. Йшли вдень і вночі, це втручаючись в бої. Траплялось рухатися паралельно з німецькою колоною. Вони нас також бачили, але не стріляли: чи то приймали за своїх, чи просто боялися. Бували дні, коли полкова рація уже не доставала до штабу дивізії. Забезпечувався полк із захоплених складів, лише з боеприпасами було важко. Доводилося економити.

Вийшли на Одер і перейшли його льодом, який вже покритий водою. Вдалося переправити і полкові парати. Тут нас зовсім не чекали. Жителі сиділи на вузлах, очікували наказу про евакуацію. Нормально працював телефонний зв'язок з Берліном, і наші хлопці, звичайно, не пропустили можливість передати «привіт» у столицю рейха.

Тут, за Одером, ми вперше зіткнулися з горезвісним фольксштурмом. Стариків, інвалідів, підлітків, погано озброєних, небомундированих, гнали в бій під дулами есесівських автоматів. Зав'язались зашкелі бої за плацдарм. Рятуючи становище під Берліном, гітлерівське командування час-

тину сил, знятих із західного фронту і назначених для контрнаступу під Балатоном, кинуло на наш учасок. Про це я довідався на допиті полонених танкістів із дивізії «Герман Герінг». Але на цей час на Кюстринський плацдарм вдалося переправити трохи протитанкової артилерії. Та становище все ще було серйозним. Найважчі бої співали з льодоходом. Дуже допомогли нам льотчики.

Майже весь лютий не припинялись спроби скинути нас в Одер. За спиною був Кюстрин. Повноводна ріка не давала можливості штурмувати місто. Лише на початку березня наступив перепочинок.

Оборона полку проходила по західній околиці невеликого села. У ясній ночі ми забиралися на дахи будинків і спостерігали, як авіація бомбить логово ворога. Бачили сяйво над Берліном, освітлювальні ракети («ліхтарі»), чули гуркіт вибухів. Серед них інколи були сильні: англійці скидали 5- і 10-тонні бомби. До Берліна було всього 70 кілометрів!

Ю. ШМАНДІН,
колишній гвардії сержант 172 гвардійського стрілкового Гнезеського Червонопрапорного полку 57 гвардійської стрілецької Новобузької орденів Суворова і Б. Хмельницького дивізії.

Як справи, першокурсник?

РЕЗУЛЬТАТИ—ПО РОБОТІ

Всі вони витримали вступні іспити, почали навчатись в університеті. Ще недавно ми не знали, на що здатні першокурсники. В заліковій книжці у них було чисто.

Якою вона буде, перша сесія?.. Вдалося чи не зовсім? Як довести, що ти справжній студент? — ці питання хвилювали всіх.

І ось вони вирішилися. На кожному факультеті по-своєму.

БУДНІ І СВЯТА

Зимова сесія триває. Мабуть, найбільш напруженою вона була для першокурсників. Ось біля однієї з аудиторій група студентів. Це складає екзамен третя група першого курсу філфаку. Підходжу і спостерігаю звичайну для нас картину: менші рішучі чекають, поки, уже з оцінкою в заліковій книжці, вийдуть сміливці, а не дуже впевнені в міцності своїх знань гарячково переговорюють конспекти, зітхають, хвилюються. І найбільше, мабуть, непокоїться староста Галина Довбуш, адже тривожитись доводиться не лише за себе — за всю групу.

— Галю, для всіх нас це перша в житті студентська сесія. Як вона проходить?

— Завдала вона нам багато хвилювань. Адже перевірявся весь запас тих знань, які ми встигли набути в університеті за цей короткий час, їх міцність і глибина, і, якщо хочеш, ще й наша сила волі. Так так, бо ж доводилося навіть

ночами сидіти над підручниками. І мушу сказати — не даремно. Студенти моєї групи майже всі іспити склали на «відмінно» і «добре». Та й весь курс в основному витримав екзамени блискуче, гідно перборов труднощі і незгоди, які іноді траплялися.

— Якщо особисто про себе... Трохи страшно було перед іспитом, таке відчуття, ніби ступаєш у невідомість... А потім легше, з'явилась впевненість. І враження світлі, хороші. Сесія — це ж звичайні студентські будні, вкрай напружені, але й трішечки святя. Сподіваюсь, ми не здамо досягнутих висот і в другому семестрі.

Я приєднуюсь до Галиної думки і вірю, що всі ми працюватимемо ще наполегливіше, з повною самовіддачею. Цього вимагає від нас почесне звання студента.

Л. ДЕМ'ЯНЕНКО,
студентка I курсу філфаку.

НАШ КОМСОРГ

Ще у школі їй полюбилась біологія. Читала багато книжок про тварин і рослини. Працювала у гуртку «Юний фізіолог» на біологічному факультеті. Потім з'явилась нова турбота і відповідальність — комсомольці школи обрали її своєю ватажкою. На комсомольську роботу йшло багато часу.

Школу Наташа закінчила із золотою медаллю. Атестат зрілості у руках. Над вибором, куди піти вчитись, багато не роздумувала. Це було вже визначено.

Якось само собою вийшло, що з першого ж дня навчання в університеті вона міцно пов'язала своє життя з життям курсу. Студенти-першокурсники ще мало знали один одного. І коли обирали комсорга курсу, вибір пав на Наташу.

Комсорг... Яким він повинен бути? Про це багато говорять, пишуть у «Комсомольці» та ін. Не так вже й легко виконувати обов'язки комсомольського ватажка. Успішність курсу, організація вечорів, недільники — за все відповідає ця людина.

Та у Наташі Голікової є досвід комсомольської роботи і

може тому все в неї виходить добре.

Поважають студенти свого комсорга. Вона й навчається добре. Першу заліково-екзаменаційну сесію склала на «відмінно».

Товариші не помиллися у виборі. Таким повинен бути комсомольський ватажок.

Л. АНТОНЕНКО,
студентка I курсу біофаку.

Бракує підготовки

На механіко-математичному факультеті становище, прямо скажемо, тривожне. Деякі студенти протягом семестру не серйозно відносились до навчання, систематично пропускали лекції, у інших — слабка підготовка. Систематично пропускали лекції А. Казимирук, Г. Маєвська, О. Дишли, В. Шевчук. Багато пропусків у Т. Юрченко, Т. Вінеєвої. Такі не дорожать честю свого вузу. Проведені на цьому факультеті атестації показали, що звання студента не виправдали А. Казимирук, Г. Маєвська, Т. Юрченко та ін. Це виявилось і при підготовці до заліково-екзаменаційної сесії. Вони не склали сесію. Отже, перше випробування не витримали. Такий тривожний сигнал примушує кожного першокурсника серйозно замислитись.

З перших же днів навчання почали готуватись до сесії А. Арнаутова, В. Шмудьян, В. Попов, Л. Слободянська. Вони систематично відвідували лекції, активно виступали на семінарських заняттях. І результати в них добрі. Екзамени складені на «відмінно». Ці студенти не тільки відмінники у навчанні, а й комсомольські активісти.

Першокурсники мехмату переконались: з якою віддачею навчається студент протягом семестру, такими будуть і його результати на сесії. А тому слід створити на курсі атмосферу взаємовимоги і самодисципліни. Кожний студент повинен усвідомити свою відповідальність за успіх курсу в цілому.

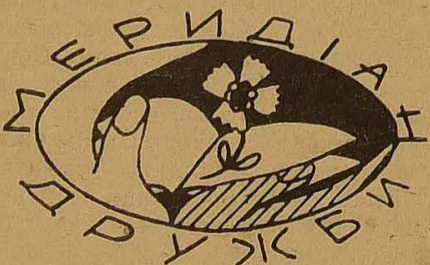
К. ПАВЛОВА,
наш кор.

ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ ВЕТЕРАНИ

Знову зібралися ветерани на черговий зліт учасників прориву і визволення Ленінграда від ворожої блокади. Перед присутніми виступив член Ради ветеранів співробітник інституту фізики полковник у відставці М. Ф. Іванов.

Заступник секретаря парткому держуніверситету М. П. Краснянський поздоровив ветеранів з роковинами прориву блокади Ленінграда.

Перед учасниками зльоту із художньою самодіяльністю виступили дівчата 2 медичного училища.

НА ЗЕМЛІ НАШИХ ДРУЗІВ

...І ось ми на чудовій угорській землі, в стародавньому і неповторному місті-побратимі Одесі — Сегеді.

Нас зустрічають студенти університету. Відразу ж зав'язалась дружня бесіда. Ми почували себе дуже спокійно, неначе приїхали додому. Всі незнайомі люди, які не знають російської мови, намагалися нам хоч в чечому допомогти.

І нарешті довгожданна зустріч зі студентами і викладачами на кафедрі економічної географії.

«Проходьте, ми вже зачекалися», — сказав професор Дьюло Крайко, кімната наповнилась смі-

хом і російсько-угорською мовою. Розповідали один одному про свій університет, факультет. Потім хтось заспівав «Подмосковные вечера», всі дружно підхопили, зазвучали «Чардаш», «Тиша», «Тиса» і «Рябинушка»...

Але, звичайно, всіх покорив Балент, наш Балент, як ми потім говорили. Невтомний і життєрадісний (доцент — за посадою, студент — в душі), він готовий показати нам всю Угорщину, кожний мальовничий куточок її.

А ось перед нами старий добрий чарівник дядя Киш. Його вмілі руки перетворили ботсад у квітку. Кожне стебло, дерево, квіт-

ка для нього дитя зі своїми радостями і горем. А скільки чудових легенд він розповів! Здавалось, що ти — у країні казок.

Якщо б ми перебували в Угорщині хоч тиждень, з успіхом розмовляли б по-угорськи, адже у нас були такі чудові учителі — Катя, Балент, Ференц.

Куди б ми не приїжджали, нас всюди приймали щиро, із задоволенням.

Та настав час прощатися. До побачення, Угорщино — країна садів і мавків, країна веселого і чудового народу.

Г. ПИЛИПЕНКО,
студентка V курсу геофаку.

МИСТЕЦТВО

Кутюбок поезії

ИВАН ДЕЦЕЛЬ

ПЕСНЯ ОБ ОДЕССЕ

Пришел к тебе я с пыльными мечтами,
чуждый город у морских ворот,
где волны серебрятся гребешками,
и бриз бодрящий ласковым поет.
Открылся ты мне щедрым даром юга,
где чист и ярок синий небосклон.
Забуду ли, как я в часы досуга
был музыкой с друзьями опьянен!
В твоём порту натруженные
краны,
как сотни рук, протянуты к судам,
которые уйдут в другие страны
подобно величавым лебедям.
Задумчив Пушкин, в бронзе
воплощенный.
С любовью ты цветы несешь ему,
а негры молодые оживленно
подходят как к поэту своему.
Твой образ для меня нежнее
граций.
Грущу по набегающей волне,
по гроздьям принаряженных
акаций,
садам и скверам, песням и весне.
Пусть никогда твои земля и море
не знают нечестивого врага!
Пусть видят только солнце, а не
горя
омытые прибором берега!

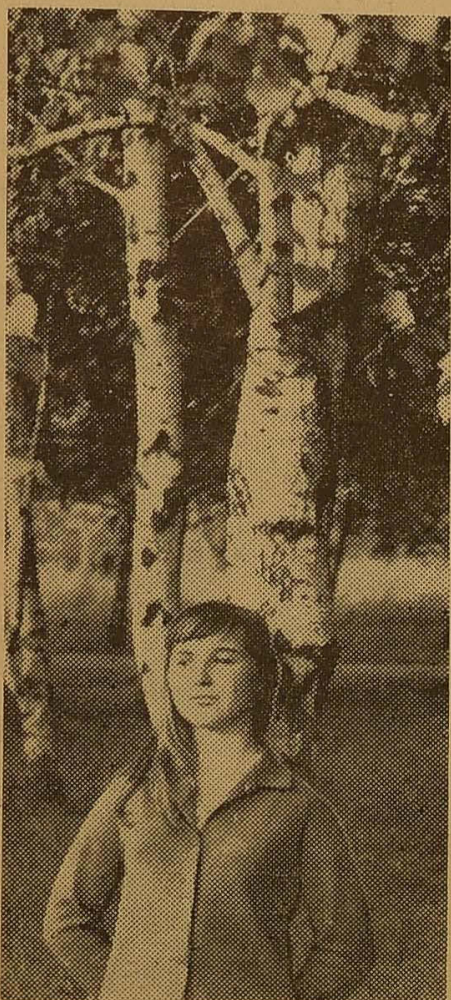
Перевел с немецкого препод.
О. Дорохин.

А. МИХАЙЛЕНКО.

СЕРДЦЕ

Мое сердце — гранит,
Мое сердце гремит
При ударах,
Будто рвет динамит
Этот самый гранит,
Из которого сделано сердце.
Мое сердце — звезда, —
Полыхает всегда
Неустанно,
Словно эта звезда
Не сгорит никогда
И не станет обычной золою.
А когда на беду
На траву упаду
И не встану, —
Не кричите в бреду,
Я назад не приду,
Только сердце останется с вами!

ВЕРНІСАЖ

Мріється. Фотоюрод В. Мороза.

Доцент Ігор Петрович Зелінський, декан геолого-географічного факультету після закінчення університету працював у різних кутках нашої країни. І всюди з ним був блокнот, всюди з'являлися нові рядки поезій.

О ХАРАКТЕРЕ

И. ЗЕЛИНСКИЙ.

Потом вдруг хочется до слез
В родную гавань завернуть.
Вот так и я — то тыл, то фронт,
То зной мне нужен, то снега,
То мчусь за дальний горизонт,
То не могу без очага.

ПЕСНЯ

Я видел, как над тундрой
рассвет встает,
Я слышал, как студеной ручей
поет,
Я знаю, по-чукотски веет—река,
Я помню, как внезапно приходит
тоска.

Я помню, как рюкзак сгибает
к земле,
Я знаю про последний патрон
в стволе,
Я видел, как в озера глядит
Луна,
Я слышал, как звенит по
ночам тишина.

Закаты нам под ноги валелись
с небес,
Метели шли колоннами снежных
завес,
Сияли, как алмазы, на солнце
льды,
Поземка заметала за нами
следы.

Узнали, было много на то
причин,
Большую, грубоватую
дружбу мужчин,
Случалось, тосковали от дома
вдали,
Курили, свесив ноги за край
земли.

Пусть стали нам подъямы теперь
трудны,
Пусть светит на висках серебро
седины,
Как прежде, нам сияет
странствий звезда,
И дружба нас согрела с тобой
навсегда.

Мне чужд размеренный режим,
Но одного я не пойму:
Мы от привычного бежим
И возвращаемся к нему.
Влекут нас дали в дымке грез,
Стремимся встать
на Млечный путь.

Не умею юлить и ловчить,
Изворачиваться и мельчить.
Словно тополь в степи на ветру,
Хоть согнусь — не сломясь,
не соврну.
Если ж вдруг задержусь, не дойду,
Где-то в трудном пути упаду,
Пусть не лгут,

что на отдых прилег.
Я порвался, я больше не смою.

СЕВЕРНЫЙ МОТИВ

Мерный шум шагов, и мы
плетемся,
Покидая лагерь наш былой.
С рюкзаками мы не расстаемся
Ни в пургу, ни в дождь, ни в
летний зной.

По покрову тундры кочковатой
Валкою походкою бредем.
Ночи утопают, словно в вате,
Вспоминая Гагры, мы поем.
Мы поем о теплом синем море,
Где шумит и плещется прибой,
Где в леса укутанные горы
Утопили в дымке голубой.

Наша песня о девочке милой,
Что живет в далекой стороне.
Мы поем и прибывають силы,
И рюкзак легчает на спине.
А под вечер разобьем палатки,
Чай согреем, сядем у огня,
Набежит волна дремоты
сладкой...

Ты домой не скоро жди меня.
Утром снова позовут просторы,
Снова топь, и кочки, и пурга,
Мрачные, причудливые горы,
Льды, дожди, туманы и снега.

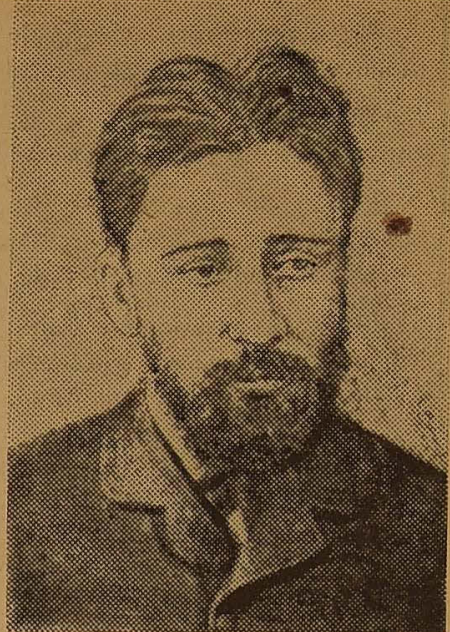
ГЕОЛОГУ Л. КОЛЕСНИКОВУ

В тундре нелегкий путь,
Глухо шумит река,
Плечи не разогнуть
Под тяжестью рюкзака.
Здесь уже сотни лет
Белый царит покой,
Только медвежий след
Встретится нам порой.
Будь осторожен, друг,
Тундра вокруг легла.
Зорче смотри вокруг:
Даль затянула мгла.
Черные гребни скал
Нужно опять пройти.
Короток наш привал,
Длинен у нас путь.

Снова нелегкий путь,
В лямку впряглась рука,
Плечи не разогнуть
Под тяжестью рюкзака.
Тянется день за днем
Наш незаметный труд.
Если мы не дойдем,
Наши друзья дойдут.
Там, где прошли они,
Память их труда
В тундре зажглись огни,
Выросли города
Будь осторожен, друг,
Тундра вокруг легла.
Зорче смотри вокруг:
Даль затянула мгла.

Наш календар

ЛЮДИНА ЧИСТОЙ СОВІСТІ

Тих, хто добре знає історію російської літератури, не здивуєш ні думкою про високу громадянськість кращих її представників, ні розповіддю про трагічні долі письменників. І те, і інше уже сприймається як норма. І все ж таки, коли думаєш про Всеволода Михайловича Гаршина, не залишає почуття хвилювання і здивованості: яке коротке і драматичне було його життя, який глибокий слід залишив його талант у душах сучасників, яке немеркнуче світло до цього часу випромінюють його твори...

Гаршин пішов із життя, коли йому виповнилося 33 роки, залишивши людям два невеликих томки своїх творів — юнацькі вірші, короткі оповідання, добрі і сумні казки, роздуми про російський живопис. Та цього виявилось достатньо, щоб назавжди залишитись у пам'яті людства, тому що поряд з талантом художнім цей письменник володів ще, за висловом А. П. Чехова, «талантом людським» — він відчував страждання століття, людей, як свої, і хотів, щоб також відчували всі люди. Один із гаршинських героїв, звертаючись до фігури замученого каторжною працею робітника-котляра, зображеного ним на полотні, напучує його перед тим, як віддати картину на розсуд глядачів: «Ударь их в сердце, лишь их сна, стань перед их глазами призраком. Убей их спокойствие, как ты убил мое». Немає сумніву — точно так мислено бсудував сам Гаршин з героями своїх оповідань-сповідей перш ніж збити їх надбанням читачів. Такою була життєва програма Гаршина, його естетичне кредо. І дивували серця поранений рядовий Іванов, який чотири дні пролежав під променями пекучого сонця поруч з трупом убитого ним в атаці турецького солдата (оповідання «Четыре дня»), і Надія Миколаївна, що втратила віру в людей і у можливість чистого кохання

(«Происшествие»), і художник Рязинін, який віддав всі соки нервів своєму створінню (із маленької повісті «Художники»).

Але більше всього хвилюють герої романтичних оповідань Гаршина. Вони вступають в єдиноборство з силами зла і гинуть у цьому нерівному бою.

В історії гордої пальми («Atalea princeps») і благородного безумця («Красный цветок») сучасники Гаршина справедливо бачили долю героїв-народовольців, з глибоким співчуттям розказану письменником, для якого букварем була книга М. Г. Чернишевського «Что делать?».

Сьогодні ми продовжуємо цінувати в романтичних образах, створених Гаршиним, безкомпромісність, самовідданість, непідкупність, велике почуття особистої відданості за все, що здійснюється у світі.

Гаршин приходив до нас у ранньому дитинстві як автор мудрої казки «Лягушка-путешественница», яка застерігає від зазнайства; він супроводжує нас в юності як співівець «безумства храбрый», до Гаршина ми звертаємось у зрілому віці, вирішуючи кожний для себе проблеми моралі, суспільної поведінки, відкриваючи мир прекрасного у літературі і живопису. Людина, що одного разу відкрила томик творів цього письменника, не розлучиться з ним все життя, як не розлучається з образом Дон-Кіхота, створеним Сервантесом, як не розстається із казками Андерсена, філософська глибина яких розкривається лише перед читачем. Безсумнівного демократа, видатного художника, людину чистої совісті шановуємо ми в Гаршині, відмічаючи його ювілей.

В. ФАБІАНСЬКА,
доцент кафедри
російської літератури.

Книжкова полиця

З НАРОДНОПОЕТИЧНОГО УЖИНКУ

Вічним пам'ятником, що не втрачає краси, привабливості з бігом часу — цілих століть, пам'ятником нерукотворним трудовому народові—творцеві всіх матеріальних і духовних цінностей є поетична творчість. Народившись в сивині віків, вона невідступно і в той же час своєрідно супроводжує його на всіх етапах історичного розвитку.

Мав повне право Олександр Довженко стверджувати, що «українська пісня — це геніальна поетична біографія українського народу. Це історія українського народу, народу-трудівника, народу-воїна, народу, що цілі віки бився, як лев, за свою свободу, що цілі віки витрачав усю свою силу, свою кров, своє життя, як казав великий Шевченко, «без золота, без каменю, без хитрої мови» на викування у боротьбі свободи, права на повноцінне життя, на виявлення всіх своїх здібностей!»

Чимало славних сторінок у велику книгу поетичної творчості країни вписало наше Причорномор'я, незважаючи на його відносно молодість.

Народнопоетичне слово вже голосно зазвучало серед тих, хто йшов на штурм турецьких фор-

тець Хаджібей, Акерман, Ісмаїл..., хто піднімав цілину причорноморських степів, зводив міста й села, хто в силу різних причин кидав рідні місця на Україні і далеко за її межами долав на своєму нелегкому шляху всілякі труднощі і перепони і зі своїм небагатим скарбом прямував сюди.

Сьогодні ми серед населення нашого краю зустрічаємо твори, які давним-давно з'явилися тут, і твори, які щойно народились, твори безіменні і твори, які ще не встигли відірватися від імені свого автора. І тут, як і повсемірно, діє неписаний закон народнопоетичної творчості: сучасники й наступники до чужого хорошого додають своє краще. Звідси поряд з новими творами й нові варіанти раніше відомих творів... А взагалі в народі зберігається те поетичне слово, що становить собою неабияку цінність. Таке слово трудящий люд проносить крізь сторіччя...

У значній частині районів нашого краю нам довелося побувати з магніфоном, записувати найрізноманітніші за своїм характером, звучанням, жанровими ознаками народнопоетичні твори, записувати їх від людей різного ві-

ку, професії, національності, від окремих виконавців та від цілих колективів. І кожного разу спадали на згадку рядки Максима Рильського: «Немає мудріших, ніж народ, учителів. У нього кожне слово — це перлина, це праця, це натхнення, це Людина».

Пишучи свою «Сумку, полную сердец», Володимир Федоров розкрив одну із своєрідних особливостей добре знайомого йому села на Білгородщині. «Село наше не просте. Другого такого нет на свете. На одном конце его называют Чистый колодезь, а на другом — Чиста криница. На одном растут — ветлы, а на другом — вербы. На одном мои односельчане поют «Ревела буря», а на другом — «Реве та стогне». Багато таких сіл в нас, на Причорномор'ї. На відміну від інших областей України, воно найбільше відзначається національною строкатістю. Цілими поселеннями крім українців, тут живуть росіяни (ліповани), молдавани, болгар, чехи, гагаузи, албанці... Ми можемо зустріти чимало сіл, де що не куток, то інша національність. Чимало живе в нашій країні вірменів, євреїв, греків, білорусів, поляків, людей інших національнос-

тей. А взагалі в цьому краї нині дружно живуть люди ста шістнадцяти національностей — живуть «чуттям єдиної родини». І ця національна строкатість неминуче накладає свій відбиток на процес фольклоротворення — взаємопроникнення, впливу. А поряд з цим щороку сюди приїздять десятки й сотні тисяч людей з самих різноманітних місць Радянського Союзу. Тільки місто Одеса в час літнього сезону зростає чи не на третину своєї чисельності мешканців. І безперечно, приїжджі неминуче діляться своїм поетичним скарбом з місцевим населенням в час свого контактування з ним. І звичайно, щось з цього тут осідає, варіюється, в свою чергу, щось вивозять і звідціль.

У процесі збирання народної творчості протягом понад п'ятнадцяти років записано нами багато українських, російських, чеських, болгарських народних пісень, записано чимало народних усмішок, прислів'їв та приказок, загадок, легенд... В нашому розпорядженні є ряд записів місцевих весільних обрядів українців, росіянів, чехів, молдаван, болгар, гагаузів. Вони ще чекають своєї публікації.

П. МАРКУШЕВСЬКИЙ.